

[O. Mathiasen.]

kendte noget til de oplysninger, som Carl Scharnberg, den sagnomspundne helt, som ministeren sagde, havde givet mig. Jeg citerer ordret fra tidenden sp. 5293:

„I hvert fald er vi slet ikke ved at indrette nogen for det ærede medlem; han er jo aldeles ufarlig.“

Det var undertegnede.

Jeg vil også gerne anholde, men det gør ikke så meget, den udtalelse, som den højtærede justitsminister kom med i dag her fra talerstolen, idet han betegnede mig som „endnu“ gruppefælle i SF. Det synes jeg han kunne have sparet sig.

Jeg tillader mig ganske roligt at overlade til det høje tings medlemmer at dømme om, hvorvidt et sådant svar er en ansvarlig minister værdigt, når det tilmed — og det skal naturligvis med i mønsteret i denne sag — i den højtærede forsvarsministers Ritzauerklæring 24 timer senere indrømmes, at der alligevel var noget om snakken, selv om den omtalte lejr var tænkt indrettet til et noget andet formål end det, jeg havde fået oplysning om.

Der er i denne spørgsmål- og svar-episode sidste uge og i dag især fire forhold, som jeg finder det nyttigt at fremhæve. Jeg skal gøre det kort.

For det første: den højtærede justitsminister har givet et, skal vi sige ufyldstgørende svar på det, jeg spurgte om. Havde den højtærede minister sagt: jeg kender ikke noget til den omtalte sag, men jeg skal få det oplyst, og når jeg får det oplyst, skal jeg underrette det ærede medlem om kendsgerningerne, eller hvis ministeren havde sagt: der er ikke noget om en interneringslejr for danske borgere, men der er tale om en lejr for fanger i krigstilfælde, så havde det været et ærligt og redeligt svar, der kunne forstås. Men hverken den højtærede justitsminister eller den højtærede forsvarsminister svarede på denne saglige måde. Den højtærede justitsminister påstod derimod, at heller ikke den højtærede forsvarsminister kendte noget til den lyssky virksomhed, jeg havde talt om.

For det andet, så stillede jeg mig selv det samme spørgsmål, som Skive Folkeblad stillede i en leder et par dage efter; det var vist den 23. eller 24. maj. Jeg tillader mig

med den højtærede formands tilladelse at citere nogle linjer:

„Hvad i al verden skal Danmark med krigsfangelejr?“

Og lederen siger videre, at ganske uanset hvad der måtte være besluttet i Genèvekonventionen om anbringelse af krigsfanger, så lyder det helt barokt, at der her i landet skulle blive brug for lejre, hvori man kan internere krigsfanger.

Der kunne være grund til at spørge, som Skive Folkeblad gør det: hvilke krigsfanger? Det kan vel ikke være vore gode venner i USA, som har forpligtet sig til at komme os til hjælp, hvis vi bliver angrebet? Det kan vel heller ikke være vore lige så gode venner mod syd, som vi er nøje forbundet med gennem den militære dansk-tyske enhedskommando? Så er der kun russerne tilbage, og jeg spørger: er det dem, der tænkes på? I så fald foreslår jeg, at ministerpræsident Khrustjev, når han i nær fremtid kommer på besøg i Danmark, får lejlighed til at se, under hvilke forhold man har tænkt at hans landsmænd skal bo her i en given situation, når russerne er blevet overmandet af den danske hær og taget til fange.

For det tredje: det er oplyst, at der er tale om krigsfangelejr, ikke interneringslejr for danske borgere, og det glæder mig selvfølgelig, men jeg skal tillade mig at gøre de højtærede ministre opmærksom på, at deres egen partipresse ikke har den opfattelse. Det fremgår f. eks. af den nordjyske socialdemokratiske presse, bladet Ny Tid, som i en leder den 25. maj behandler denne sag; det er altså 3 dage efter, at den højtærede forsvarsminister havde udsendt sin erklæring. Bladet fastslår her, at det ikke bare er muligt, men også sandsynligt, at nogen, som der står, har tænkt på, hvor der i givet fald skulle være interneringslejre — et kort citat med den højtærede formands tilladelse —:

„I 1945 var der tænkt nødtørftigt på den sag, og man ryddede nogle skoler, nogle højskoler og gymnastiksale til anbringelse af mennesker, som under besættelsen havde opført sig sådan, at de måtte isoleres og interneres.“

Bladet konstaterer derefter, at det efter al sund fornuft ikke kan udelukkes, at en eller anden, som der står, har gjort sig